

Na konferenci je sodelovalo okrog 220 udeležencev iz naslednjih strok ali področij udejstvovanja: pravniki, biologi, geografi, kemiki, geologi, tehnologi, oblikovalci, planerji, zdravniki, pomorci itd. Le-ti so prebrali 56 referatov, iz česar lahko povzamemo, kako pestro je bilo delo konference.

Poročila so bila razdeljena na skupine. Po vsaki zaključeni skupini referatov je sledila krajša razprava, ki je bila mnogokrat zelo ostra. Organizator je že pred pričetkom konference pripravil obsežen zbornik referatov, tako da so avtorji predstavili avditoriju v glavnem povzetke referatov, prikazali diapozitive ali podali dodatna pojasnila. Konferenca je bila organizirana kot enotno zasedanje. Verjetno bi bilo bolje, če bi bila nekatera specialna vprašanja obravnavana po sekcijah.

Za razliko od drugih takih zborov je bila ta konferenca zelo dobro pripravljena, izredna raznolikost prispevkov pa je dokaj kompleksno osvetlila problematiko. Ob konferenci je bila organizirana prodaja knjig in manjša razstava plakatov na to temo.

Milan Orožen-Adamič

Prvi jugoslovansko-poljski seminar, Ohrid, 24.—29. 5. 1975

Na prvem skupnem srečanju jugoslovanskih in poljskih geografov predstavljeni referati so obravnavali zelo širok spekter prostorskih problemov podeželja. Če jih skušamo razdeliti po sorodnosti problematike, jih lahko razvrstimo na teoretične (A. Kostrowicki), metodološke (A. Marsz. J. Medved), na referate, ki so obravnavali določen podeželski problem: agrarno izrabo tal, turizem, oskrbo, naselja itd. (V. Gramatnikovski, J. Grocholska, B. Jačimović, A. Jagielski, A. Jackowski, M. Klemenčič, R. Kulikowski, M. Lutovac, M. Natek, S. Nikolić, M. Pak, M. Panov, Z. Pepeonik, A. Puška, J. Rajman, A. Stojmilov, R. Szczesny, W. Stola, V. Točkovski, W. Tyszkiewicz, M. Zagar) ter referat s planersko problematiko (S. Leszczycki). Vendar so bila pomembnejša od referatov spoznanja, dobljena v živahni diskusiji, ko so raziskovalci iz dveh socialističnih dežel primerjali svoje skušnje glede urejanja družbenih in gospodarskih problemov.

Osnovna problematika obravnave je bila posvečena načinom in rezultatom proučevanja stanja in spremembam, ki jih doživlja podeželje. Tako v časovnem, kot v problemskem oziru, je obravnavana problematika imela zaključen okvir; obravnavali so preostanke preteklosti v pokrajini (agrarna struktura, naselja itd.), pojavljanje novih prvin (turizem, infrastruktura, industrija itd.) in tiste elemente, ki imajo posebno vrednost za človekovo dejavnost v bližnji prihodnosti (npr. voda, gozdovi, zrak).

V zelo odkriti diskusiji se je izkazalo, da so številni problemi prisotni v obeh državah in da so tu in tam ključnega pomena za nadaljnji družbenogospodarski razvoj. Razlike so le v tem, da je osveščenost širšega sloja ljudi o obstoju teh problemov različna. Tako npr. je problem opuščanja izrabe zemlje pri nas v dobršni meri že prišel v zavest ljudi, medtem ko so na Poljskem le redki posamezniki spoznali problematičnost pojavljanja opuščanih kmetijskih površin. Podobno je bilo z drugimi problemi, npr. z močnim odseljivanjem s pasivnih agrarnih predelov, kar pušča za seboj — tako v Jugoslaviji kot na Poljskem — cel sklop težav: od gospodarske neizkoriščenosti prostora do socialnih vprašanj. Način reševanja omenjenih problemov pa je v marsičem različen v obeh državah.

Poleg skupnega obravnavanja posameznih problemov je imelo velik pomen spoznavanje metodologije dela (npr. tipologije kmetijstva), teoretičnih izhodišč (npr. za varstvo okolja), kot tudi konkretnih rezultatov (npr. o prostorskih učinkih turizma, oskrbe).

Pestrost pogledov na posamezne pojave v prostoru, razlike v teoretičnih, metodoloških in praktičnih dosežkih posameznih geografskih središč so omogočile medsebojno spoznavanje rezultatov dela in deloma zблиževanje pogledov, kar spodbuja k nadaljevanju podobnih srečanj.

Marijan Klemenčič